

af, at de hver for sig maatte opgive deres principielle Stilling for at finde et Grundlag, der kunde opnaa fornøden Tilslutning i begge Ting og derved muliggøre den Valglov, hvis Vedtagelse er den absolut nødvendige Betingelse for Grundlovens Gennemførelse.

Da Betingelsen for, at et Valglovsforslag kan vinde Tilslutning i Folketinget, er Bevarelse af Valg i Enmandskredse, har Flertallet bevaret af Regeringens i Folketinget vedtagne Valglov, hvad dette indeholder herom for 95 af de 120 Enmandskredses Vedkommende. Flertallets Forslag slutter sig derfor til Regeringens deri, at de nu bestaaende 114 Kredse bevares, kun med de Omlægninger som følger af, at disse forøges med 6 nye Kredse, 3 i København og 3 i store jydsk Købstæder. Allerede herved faar Forslaget Midlertidighedens Præg, thi var der Tale om en fast og endelig Ordning, en Ordning, der maatte forstaas saaledes, at man nu ved en ny Valglov fastslog Enmandskredsevalgene for et længere Tidsrum, vilde Flertallet ikke kunne finde Forslaget fyldstgørende, forinden der ved en almindelig Omlægning og Sammenstykning af Kredsene tilnærmelsesvis var tilvejebragt Ligelighed mellem Størrelsen af de enkelte Kredse.

Samtidig med at man, ved fra det foreliggende Lovforslag at optage dets Bestemmelser om Enmandskredse, saaledes baner Vej for Valglovens Gennemførelse i det andet Ting, har Medlemmer af Flertallet maatte kræve en Begyndelse gjort med Indførelse af Forholdstalsvalg. Man kunde ikke finde Forslagets Bestemmelser om dets Anvendelse gennem Tilføjelse af 20 Tillægsmandater fyldstgørende eller blot antagelige — og maatte herunder ogsaa modsætte sig den store Forøgelse af Folketingsmandaternes Tal, som denne Ordning nødvendiggjorde —, men paa den anden Side kunde man ikke gaa med til at lukke Døren for Forholdstalsvalgmaaden, efter at denne nu var fremkommet i et fremsat og i det andet Ting vedtaget Forslag. Medlemmer af Flertallet maatte kræve, at denne Valgmaade til Folketinget nu

ved denne Lejlighed „fik Foden indenfor Døren“. Det var Betingelsen for, at det søgte nye Grundlag kunde finde den fornødne Tilslutning indenfor Landstinget. Begyndelsen er foreslaaet gjort paa den Maade, som naturligst ligger for, naar man vil indføre virkelig Forholdstalsvalg i større Kredse, nemlig ved nu at gennemføre den i Hovedstaden og større Byer, hvor man ikke i nogen som helst Retning kolliderer med Enmandskredsinteresserne. Samtidig bevares dog de enkelte Kredse i disse Byer, saaledes at man atter let og hurtigt vilde kunne vende tilbage til Valg i Enmandskredse hele Landet over, om dette ved en senere Revision af Valgloven maatte ønskes. I det hele føler Flertallet sig overbevist om, at dets Forslag intet foregriber i nogen Retning, men lader enhver Mulighed aaben for, hvad Veje man senere vil gaa. Der er lige Adgang til med Tiden at gaa til Forholdstalsvalg i større Kredse hele Landet over, som til at vende tilbage til Enkeltmandskredse over alt — i saa Tilfælde med en almindelig Omregulering af Kredse —, og skulde fremtidige Overvejelser føre til Ønsket om Tillægsmandater, vilde ogsaa disse kunne tilføjes, uden at noget nu er foregrebet.

Flertallet stiller Forslag om Omvalg i de Kredse, hvor ingen Kandidat har faaet Flertallet af de afgivne Stemmer. Der ligger heri intet nyt fra Forslagsstillernes Side. I det Forslag til Valglov, der i Samlingens Begyndelse vedtoges i det andet Ting og oversendtes til Landstinget, fandtes Bestemmelsen herom, ligesom i tidligere fremsatte Valglove. I det nu foreliggende Valglovsforslag var Bestemmelsen om Omvalg udtaget som en nødvendig Følge af den foreslaaede Ordning, hvorefter de afgivne Stemmer skulde optælles til Anvendelse ved Udregning af Tillægsmandater. Med dette System kunde Omvalg ikke forliges, men efter at Flertallet har udtaget denne Part af Forslaget, er det en naturlig Følge heraf, at det foreslaar Bestemmelsen om Omvalg genindsat, en Bestemmelse, hvorved gennemføres, at ingen er